

Szerkesztőség:

Petőfi-utca 1. szám II. emelet

Bérmontion leveleket csak ismert
kézírt fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert
könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjazása szerint.

Egyes szám 5 kr., újság- és vasár-
nap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és csütörtökön után 12.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva.

Egy évre	12 ft
Fél évre	6 ft
Negyed évre	3 ft
Egy hónapra	1 ft

V. lékre postán küldve:

Egy évre	14 ft — kr.
Fél évre	7 ft — kr.
Negyed évre	3 ft 50 kr.
Egy hónapra	1 ft 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Százalékot nem adunk.

„Aradi Közlöny.”

Az év utolsó negyedéhez érve, bizalommal fordulunk az „Aradi Közlöny” nagy közönségéhez. Reklámra, nagy szavakra nincs szükségünk. Politikai álláspontunkról idegenek ezek a rábizuk azokra, kiknek minden tevékenységük a nagyhangú szavakra szorított.

Jól tudjuk mi és méltán várja lapunk közönsége, hogy az „Aradi Közlöny”-ben Arad város, Arad és Csanád megye intelligenciájának lapját írjuk tovább. Nem kacérkodunk a szabadelvű eszmékkel, de törhetlen erővel munkálunk a szabadelvűségért, melynek hódítása kiterjed az ország ama nagy táborára, mely olyan osztatlan tetszéssel és rokonszenvvel kíséri a legmunkásabb kormány törekvéseit egy a parlamentben, mint a polgári közéletben.

Szükségtelen tehát újra jelezni, hogy politikai tekintetben jövőre is ez a programunk, melyről nem térít el sem grán, sem a provinciális, kicsinyes támadások szennvedélye vagy elfogultsága.

Nagy elégtételt kelt birkó folyton abban a megítélésben, melyben az „Aradi Közlöny”-t Arad város és a két megye notabilitásai s független értelmisége már három év óta részesíti. Epen ezért maradjon jövőre is a jó írás és a kötelezően fokozott tevékenység útján, hogy az „Aradi Közlöny” közönségének tetszését komoly becsülvény munká közlő érdemeljük ki.

Rovataink gazdagsága és jólétsége mellett, kizárunk azokból minden szennyező hajhászatot, mely elfajultságban már a komoly napisajtó hiteltámadja meg.

Vezércikkjeinket részben az is kiváló budapesti publicisták írják, kik a most megindult politikai élet nevezetesebb eseményeiről első kézből fogják értesíteni az „Aradi Közlöny”-t.

Regényeink szünet nélkül fogják lapunk társaságát a szórakoztató elemet képviselni eredeti társaságokkal együtt.

Közgazdasági és újdonsági rovatunk továbbra is közönségünk igényeinek legfőbb kielégítésére való tekintettel fog szerkesztetni, midőn arra törekszünk, hogy Arad város, Arad és Csanád megyék közgazdasági és társadalmi ügyei a közérdek szempontjából nyerjenek mindig megoldást.

Ere a programra támaszkodva, reméljük lapunk támogatását és terjesztését az „Aradi Közlöny” közönségétől.

Az „Aradi Közlöny”
szerkesztősége.„Az ARADI KÖZLÖNY” tárczája.
(Szeptember 29.)

Egy fakanál panaszai.

Irtó: Keményfi Katinka.

Azt hallottam egy régi vasmagrástól, melynek ölelő oldalai között pompás papirkas csirkét kavargattam, hogy mily hálásak az emberek!

— Ime, — így szólt — csontjaimat összedeték sötét föld mélyéből, kiolvastottak a hozzám nem méltó silány kövek közül, szép formába öntöttek, belső részemet fehér ruhába öltöztették s azóta a legjobb dolgom van. A legizletesebb ételekkel szolgálnak bennem, s ha szépen megpirítottam tartalmamat, ruhába burkolt kézzel, gyöngédien leemelnek a nekem életet és formát adott tűzről, kiirítanak, megmosdatnak és tisztaságtól ragyogó polcra tesznek pihenni. Megtörtént, velem már, hogy fehér, sima belsőm lepatogott. Már busulni kezdék azon, hogy végörám elérkezett, s ime, érzem a jövőv s belőlem sokszor jót evő szakácsné kővér ujjait fülemre tekerőzni; elvitt engem valahova, a hol rögtön fölismertem unjonan született testvéreimet, ki a zsirszagot még nem ismeri. Ott kitarasztak ujból és én megint és azóta mindig a legjobb bánásmódban részesülök.

Mily jó esik vaskeblemnek a bizalom, mit belém helyeznek, hol magyar gulyás, hol paprikás csirke, hol meg rántás képmé! Mily büszkén szolgálgatom az izletes tartalmat, midőn látom a szakácsné gyauas arczát egy most érkezett Bogrács szemlélésénél. Körülkoptogtatja szíves ujjával minden oldalról, kétkedőleg osoválja a fejt és végre — mintegy próbálva — csupán vizet tölt bele, míg észreveszem engem, tekintetét rajtam pihenteti meg, nyugodtan kavarja meg bennem az örömtől csaknem sötétre pirult pörköltöt.

Kérjük lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése szeptember lejár, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítási sziveskedjenek, nehogy a lap pontos szétküldésében fennakadás álljon be.

Az

„ARADI KÖZLÖNY”

(Megjelen mindennap)

Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 — kr.
Fél évre	6 —
Negyed évre	3 —
Egy hónapra	1 —

Vidékre szétküldve:

Egy évre	14 ft — kr.
Fél évre	7 —
Negyed évre	3 ft 50 —
Egy hónapra	1 ft 20 —

Az „Aradi Közlöny”
kiadóhivatala.

Csemegi az ellenzéken.

Arad, szept. 28.

Csemegi Károly, mikor Kaasra szavazott, azt mondta, hogy ha az idealismus és materialismus közt kell választani, ő mindig az idealismusra hajlik. Szép ez nagyon. Aradi ügyvéd korában azonban még nem volt ilyen kényes, s adott valamit a materialismusra is. Az aradiak még emlékeznek rá.

Csemegi a miniszterségen és grófságon kívül majd minden lehető kitüntetéssel megkapott már. Megkapta már a Szent-István rendet, s mikor utána járt a valóságos belső titkos tanácsos-ságnak, azt is megadták neki. Ez ugyis idealistának való, mert külön jövedelem nem jár vele. Tehát excellenciás ur, s azonfelül legfőbb titkosszéki tanácselnök. Vágyott azonban egy kitüntetésre, a melynek eddig híjával volt, arra: hogy az ellenzéki lapok is magasztalják.

Végre elérte ezt a ritka dicsőséget is: s most már nyugodtan mehet penzióba. Ugyanazok az ellenzéki lapok, melyek a büntető törvényjavaslatért annak idejében lerántották és minden csúfsággal elhalmozták, ma nagyra vannak vele, mert volt »bátorúsága« Kaasra szavazni. Ez a diadala került Csemeginek a legkevesebbe, mert például a büntető kodexnek a külföldi sajtóban dicséretése már többre került, nem ugyan

neki, hanem a boldogult Pauler budgét-jének, a ki eleget vakarta a fejét e miatt No de ez azért nem vészett kárba, mert vannak aladatos emberek is, s az imént itt járt Mayer maig is dicsér bennünket.

Pedig azt a büntető kodexet maga Tisza se nagyon szerette, de még a szabadelvű párt egy része sem. De évé-kig készült, s a tudósok azt mondták rá, hogy: kitűnő. Így aztán Tisza sem ellenkezett, s a kodex keresztülment, bár nem egy paragrafusát éppen csak a Tisza Kálmán közbenjárása és felszólalása mentette meg.

De azért most dicsékszik vele Csemegi, hogy igazságügyi államtitkár korában egyszer nem szavazott rá Tiszának a miniszterelnöknek egy törvényjavaslatára: a gyámsági ügyekről. A »Pester Lloyd« most kérdezi tőle, hogy ezért a büntetésért kapott-e valami megintést vagy akár csak szemreányást is? De-hozz kapott. Tiszának az ilyesmi nem jutott eszébe, hanem Csemegi még csak ezután kapta meg a Szent-István rendet és a többi.

Csemegi azonban kielégíthetetlen, s Tisza nem volt képes minden vágyát teljesíteni Csemegi ugyanis tudós férfi; de magasabb állásra azért nem való, mert a mint most is bebizonyította, a tapintat iránt nincsen érke. A mások örökös megszólása és kisbebitése pedig épen kényere volt neki. Ezért környezték őt mindig az elégedetlen emberek, s gyönyörködtek bíráló megjegyzéseiben, a melyeket sokszor szellemesen adott elő, mert hiszen esze van.

Elég bajjal járt a Csemegi tanácselnökké kinevezetése is. Zugolódta érte a kurián, s a zugolódás hangot is nyert akkor az ellenzéki lapokban, ugyanazokban, melyek most hozsannát zengedeznek a bátor férfirnak.

Am legyen Csemegi egészen az ellenzéken. Nálunk ugyan senki sem fogja megsiratni. Erdemei iránt a jó emlékezés megmarad, s mostani szavazatáért sen haragszunk rá. A jelenlegi kormány alatt feljebb már nem mehetett, talán majd ha Apponyi kormányra jut, nem fog emlékezni azokra a beszédekre, melyeket a büntető kodex ellen tartott, s

ezek daczára is méltányolni fogja Csemegi nagy érdemeit.

De ha valami bajuk lesz majd odaát Csemegivel, eszközbe juttatjuk a mesét a szegény tatárról, a melyre most is gondolunk.

A kultuszminiszter és a herceggprimás.

A lapunkban tegnap közölt nagyszombati távirat, mely arról értesített, hogy ott a tanítóképző ösi vizsgálatai alkalmából újabb nézeteltérések merültek fel a tautelügyelő és az intézet igazgatója közt, meggyőző bizonyossággal szolgál arra, hogy a bizonyítványok aláírásának kérdésében, s általában az állami felügyeleti jog gyakorlásának kérdésében, a mire nézve tudvalevőleg a kultuszminiszter s az ország herceggprimása köz nézeteltérés támadt, mentül hamarabb oly megoldást kell létesíteni, mely kizárja az ily jelenségek ujból felmerülését. Az ügy a herceggprimás ismert levele óta nyugodott, a min nem is lehet csodálkozni, ha tekintetbe vesszük, hogy azt a levelet nyomban követte a volt kultuszminiszter betegségének válságos fordulata, majd pedig a miniszter halála; s egész természetesen, — írja a »Nemzet«, hogy a miniszterium ideiglenes vezetése ez ügynek az új miniszter által való rendezésének praedjudikálni semmiben sem kívánván, az előzőleg elfoglalt álláspont fenntartására szorítkozott s a tautelügyelőnek is ily értelemben adott utasítást. Az új miniszter tegnap foglalta el hivatalát, s így eddig ez ügyben intézkedés még egyáltalán nem történt. Nem vé-lünk azonban csalódnai, ha azt mondjuk, hogy a miniszter már legközelebb megfogja indítani ez ügyben a tárgyalásokat s mi hiszünk, hogy a tárgyalások folyamán meg fog találni a mód az állam felügyeleti jogának teljes és ségben tartása mellett a felmerült nézeteltérések gyökeres megszüntetésére, s akkor oly jelenségek ismétlődésétől, a minőket a nagyszombati tanítóképző vizsgálatánál ujból sajnosan latunk, reméljük, nem fog kelleni többé tartani.

Bismarck polemizál.

(Frígyes császár naplójegyzetéből.)

Berlin, szeptember 27.

A »Reichsanzeiger« jeltenti: A miniszterelnök, legfelsőbb rendeltet, a következő levelet intézte az igazságügyminiszterhez:

Berlin, szeptember 25. Mellékelve a szeptember 23-áról keltezett közvetlen jelentést, van szerencsém Excellenciát arról értesíteni, hogy ő felsége az e jelentésben tett indítványomat elfogadta, a jelentés közzétételét elrendelte és engem utasított, hogy Excellenciát a legfelsőbb akarat keresztülvitelére felkérjem.

Bismarck.

Az e levélben említett jelentés így hangzik:

»Császári felséged parancsára van szerencsém a Deutsche Rundschau-ban megjelent s a megboldogult császárnak tulajdonított állítólagos naplora vonatkozólag a következőket jeltenti: En a naplót abban a formában, melyben előtűnk fekszik, nem tartom hitelesnek. Ő felsége, az akkori trónörökös 1870-ben a politikai tárgyalásokon kívül állott és azért egyes dolgokról rosszul vagy egyáltalában nem volt tájékozva. A király nem engedte meg, hogy politikák bizalmasabb kérdéseit fölött ő királyi fenségével beszéljék, mert ő felsége egyfelől a francziák iránti rokonszenvvel teltelt angol udvar indiskrecziójától tartott, másfelől pedig félt attól, hogy német szövetségeseinkhez való viszonyunkra káros befolyással lehetne oly erőszakos eszközök alkalmazása, a minőket ő királyi fenségek kétes tehetségű politikai tanácsadók ajánlottak.

A trónörökös tehát a tárgyalásokon kívül állott, mindazonáltal alig lehetéges, hogy a benyomásoknak naponként történt feljegyzésénél oly sok, különösen kronologikus természetű tévedés csuszszék be. Sokkal valószínűbb, hogy vagy a mindennapos feljegyzések vagy a későbbi kiegészítések valakitől a trónörökös környezetéből erednek. Mindjárt az első sorokban az olvasható, hogy én 1870. július 13-án a békét biztosítottak tartottam és épp ezért vissza akartam térni Varzinba, holott az aktából bebizonyítható, hogy ő királyi fensége már akkor tudta, hogy én a háborút

előzeinek szolgálatunk czéltáblául — hovatöbb jobban elkerülnek bennünket.

Egy nagy, egy veszedelmes ellenségünk ásta meg kora sirunkat nekünk, ártatlan fakanaloknak. Egy tapasztalt cökverő rokonomtól hallottam e rettenetes ellenségünk nevét. Ugy hívják, hogy: N o d e m a n e z i p a c z i o.

Lesz idő, a mint halljuk, midőn durva szakácsnék kezéből is kimustrálnak, — nem lesz reánk szűkség.

Olyan masinák lesznek, a melyekbe fölül beletöltik a vizet, must, tejet, zöldséget, borsot, paprikát s mire az asszony nép-ség az üléstől vagy a gyűlésből haza vetődik, kipottyan a masinából a kész 3—4 talétel.

Ah, ez borzasztó! En ezt nem akarom megérni! A legközelebbi köttes-tésztában benne maradok, öngyilkossá leszek! Egjen azoknak lelken gyászos pusztulásom, kik irtó háborút szerveztek ellenünk, s kik gu-nyos megjegyzéseikkel folyton elvadijták mellőlünk a tüstöl gyönyörűen piruló asszonynepeket!

De feltámadásunkat is megjövendölöm. Lesz majd valaki a ki boszút áll jogtalan önyomatásunkért s visszaszerzendő számunkra a vesztett édent, illetőleg ételt, s ez a — k o z m a.

Huszezer franc.

— Emise Desbaut.

Egy asszonyad.

(Belép, egyik kezében egy megezimezett borítékkal, másikban egy csomog bankjeggyel.)

— Még is el kell neki ezt mind külden!... Sőt már egy kisét is késtem... Jócska összeg huszezer franc... Végre is, amikor igértem tettem, csak a... mra hallgattam s jól otelekedtem!... Bizony... így zín föl tettem... Gaston olyan állapotban volt! Az asszonyról már valamennyi doktor lemondott... S ekkor hie hivatam az orvost... s szívtanomban azt mondtam neki: Doktor, ha megmenti,

vagyonom az öné! — Vagyonom az az meg-takarított pénzem, mondjuk husz ezer franco... ez is csinos összeg!

Igen bizony ezt t ttem! Az anyja az anyósom, jól tudom... igen is jól tudom!... De hat mit volt tennem? Az érzelem — (szívéhez nyul) — erősebb volt mint én s az értelem sem bírt vele... Az, de hát tudják mit tett a doktor? Hát... nos hát... hát megmen-tette!

— Valószínűtlennek tetszik... én is úgy vagyok vele... de a tény kézzel fogható... vagy inkább az anyósom kézzel fogható, husz, csontja... oh, különö-sen csontja... Azon kezdte, hogy nagy zsörtölődést esapott, tehát meggyógyult!

Úsak be kell váltanom ígéretemet. Bele akarja tenni a bankjegyeket a borítékba.) Mindazonáltal szép összeg az a husz ezer franc... Van-e jogom így rendelkeznem ezzel a pénzzel?... Rzer francot hajt évenként... Vannak családok, melyek kevesebbel élnek meg?... Mit mond fér-jem, ha majd megtudja, mit tettem?... Tudom ugyan, hogy az indok... de végre is azt mondaná: »Igen elragadtott a jó szí-ved!«... Igen bizony valami ilyest fog mondani, s igazra lesz... házasági szar-zódástunk vagyonközösséget állapít meg... az összeg fele az övé... nem rendelkez-tem felette... minél tovább gondolko-zom annál inkább látom, hogy hibáz-nék!... Elküldöm a magam részét... csak ennyit tehetek... (A bankjegyek felét zsebébe teszi s a többi a borítékba akarja csuszlatni) tíz ezer franc... Bizony tíz ezer franc is tekintélyes összeg... nem minden asszonynak van tíz ezer franc meg-takarított pénze... jól tudom én... Oh a doktor meglesz elégedve a dolgok így fordultával!... Így van jól! Sőt bizonyos vagyok benne, hogy nem kap mindennap tízezer franc tisztelőitját... Az igaz, hogy ez nem teljes tökéletesen tisztelőidj, de végre is, legyünk gyakorlatiasok: hány-szor volt nálunk (újjan számolva) kettő... négy... nyolcz... tíz... Ugy vagy tíz-szer. Nos, hát látogassa ezer franc... bár mily gazdag is valaki, még sem fizeti ilyen jx drágán az orvost!... (főlig beteszi a bankjegyeket a borítékba.) Jó mesterség is a doktorság!... Végre meggyógyította az anyósomat!... Igaz úgy, hogy föllábadása első napján is már

... már a n y ó s volt . . . egész éjjel nem aludtam! (kihúzza a jegyeket a borítékból). Mennyi sok ember lenne boldog az ötszáz feletl! — Igazán, ha azt gondolnám, hogy ötezer frank elegendő neki . . . mit különben én magam úgy hiszek . . . egy cseppet sem sajnálom . . . még így is egy látogatásra ötszáz frank esik. Ez teljesen elég . . . Nos, jó, legyen . . . megengedezünk . . . (Ot bankjegyet zsebébe tesz, a másik ötöt a borítékba csuszztatja.) Végére, valahára! . . . (Meg akarja vedvesíteni a boríték enyves szélét, majd megal.) — Mindegy, ezzel sem fogok dicsekedni, ezzel a mit most teszsz . . . Kicsufolnának . . . Ujra meg akarja vedvesíteni a borítékot, a ujja felébe hagyja.) Hanem csufoldni, azt megteszik . . . mert végre is nem lehet mondani, hogy megmentette volna . . . az ember nem élelmentő, ha meggyógyít egy náthat . . . Adhatnak egy nagy csomó orvost neki — nem jó dolguk . . . de alapjaiban véve mi baja volt? Meg volt halva . . . semmi más! . . . — Nos, hát egy náthat meggyógyítani ez még nem élelmentő . . . Nem, jó akarok lenni, de nevelés . . . nem, semmi esetre sem . . . Semmi esetre sem fogom látogatást ötezz francjával fizetni, mert simulasztott egy náthat . . . mert egy pár olvasatlanul receplezt irt . . . laudanummal . . . Mindenki rendelhet laudanumot . . . A három francal fizetett orvosok is laudanumot rendelnek . . . (félíg kihúzza a borítékból a bankjegyeket.) S én neki ezért ötezer francot küldök . . . Igaz, hogy nélküle betegbebb lett volna . . . de hát a természet tette betegsé . . . Soha sem láttam olyan természetet . . . Megkészeríti az életemet . . . A vége az lesz, hogy én betegeszem bele, s hogy? . . . és akkor aztán bizony nem ő lesz az, aki vagyonát ajánlja fel az orvosnak, hogy megmentsen . . . ismerem . . . (kihúzza a bankjegyeket a borítékból s megadja az utat, egyet feltart, s nézegeti.) Ezer franc! . . . Közönségesen husz francot fizetünk látogatásaiért . . . E bankjeggyel száz francra emelkedik . . . Pumpás . . . Es senki sem találhat benne kivétőt . . . (Zsebre teszi a négy bankjegyet, s az utolsóöt beteszi a börtékbe.) Most már . . . hogy ni! . . . (Megnévesíti a borítékot.) Most már nem lehet másként . . . (Leragasztja a borítékot.) Így, jól van. (Ulvassa

Bismarck.

Bismarck herczeg jelentéséhez azt a megjegyzést fűzi a Freisinnige Zeitung, hogy a kanczellár sokkal jobban tette volna, ha hosszú fejtegetéseit helyett közölte volna a kétségek nélkül megkérdő ízai

Frigyes császár naplójegyzesei. Németországban nagyon megélelték a párt-harcokat. Az ellenzéki pártfrakciók és a sajtó a jegyzeteket nagymértékben kihasználta Bismarck herceg ellen, jobban a ultramontanók is elkezdték azokat kizsákmányolni, rájuk hivatkozva, hogy egyházi részről semmi sem történt a kulturharckor előidézésére. A félhivatalos sajtó részint apocryphusnak nevezte a közlést, részint azt igekeztet **bizonyítani, hogy az eredeti napló** csak irányzatosan módosított alakban került nyilvánosságra. A „Deutsche Rundschau” szerkesztői általában hallgatással mellőzték mind e dementiket, de kijelenték a „Times” levelezője előtt, hogy a közlés teljesen hiteles. E közben személyesen befolyásoltatott a nevezett folyóirat kiadója s mint egy érkeztet távirat jelenti, a további közlést a folyóirat beszüntette. A nyilvánosság tehát egyelőre nélkülözni fogja a rendkívüli értékű napló további részének megismerését, ha a külföldön közlése nem tétetik. Az eddigi nyilatkozatból kitűnik, hogy a közlés mind

A német császár római útjára vonatkozólag a következőket távirják Rómából állítólag „feltétlenül megbízható” forrásból.

II. Vilmos császár a vatikánban szemben mindig rendkívül határozott magatartást tanúsított. Egy jegyzék, melyet Bismarck herceg annak idejében a császár római útjára vonatkozólag a vatikánhoz intézett, úgy volt tartva, hogy a vatikán most a porosz kormányának fele szemben feltétlenül megmásíthatlan rendelkezései felől teljesen tisztában van. Így tehát jobban is a vatikánnak bizonyos követelési, melyek Poroszországnak számos millióba kerültek volna, kérésén visszautasítottak. Egyébiránt a porosz kormány egy hazpolitikájának eddigi eredményeivel teljesen meg van elégedve. További engedményeket azonban Poroszország nem fog a kurianak tenni. Minthát a vatikánban egy jövőendőbeli és pedig sokkal erősebb és esetleg végzetesebb kulturárczót nem tartanak lehetetlennek, ez okból XIII. Leó környezete bizonyos aggodalommal néz a császárkíséretre elő. Tény, hogy a vatika-

LEGUJABB POSTA.

— Apponyi gróf és a szélsőbal. A „Pol. Corr.” egy budapesti levele csodálkozását fejezi ki, hogy a budapesti-bélvárosi választás alkalmával akkora tüntetéseket rendezhettek Kossuth mellett Apponyi gróf jelenlétében és a „mérsékelt” ellenzék nagyobb dícsőségére. Apponyi gróf sok híve gondoltodóba esett a szélsőballal való különös szövetség következési fölött s ez utóbbi párt egy része le van hangolva, hogy a mérsékelt ellenzék győzelmét neki kellett elősegíteni. Különben Apponyi gróf maga tartózkodott attól, hogy a eseményt feltegye a többi nagyobb következtetéseket vonjon le. Neki jó szeme van és tartózkodó, de megtűri a tulzásokot.

— Részleges szerb kormány-válság. A szerb királynak egy a miniszterelnökhöz intézett sürgönye Milojkovics Radivojt, Krisztos Konstantint és Gyorgyevics Györgyét, a válaszi ügyben való tanácskozássá végezt meg-hívtá Gleichenbergbe. A kabinetváltozásról szóló hírek alaptalanok, de Rakics pénzügyminiszter állása, a dohány monopóliumok a kormanyézi társulat rácsérte való

KÜLFÖLD.

Frigyes császár naplójegyzesei. Németországban nagyon megélelték a párt-harcokat. Az ellenzéki pártfrakciók és a sajtó a jegyzeteket nagymértékben kihasználta Bismarck herceg ellen, jobban a ultramontanók is elkezdtek azokat kizsákmányolni, rájuk hivatkozva, hogy egyházi részről semmi sem történt a kulturharckor előidézésére. A félhivatalos sajtó részint apocryphusnak nevezte a közlést, részint azt igyekezett bizonyítani, hogy az eredeti napló csak irányzatosan módosított alakban került nyilvánosságra. A „Deutsche Rundschau” szerkesztői általában hallgatással mellőzték mind e demontiket, de kijelenték a „Times” levelezője előtt, hogy a közlés teljesen hiteles. E közben személyesen befolyásoltatott a nevezett folyóirat kiadója s mint egy érkeztet távirat jelenti, a további közlést a folyóirat beszüntette. A nyilvánosság tehát egyelőre nélkülözni fogja a rendkívüli értékű napló további részének megismerését, ha a külföldön közlése nem tétetik. Az eddigi nyilatkozatból kitűnik, hogy a közlés mind

A német császár római útjára vonatkozólag a következőket távirják Rómából állítólag „feltétlenül megbízható” forrásból.

II. Vilmos császár a vatikánban szemben mindig rendkívül határozott magatartást tanúsított. Egy jegyzék, melyet Bismarck herceg annak idejében a császár római útjára vonatkozólag a vatikánhoz intézett, úgy volt tartva, hogy a vatikán most a porosz kormányra „fele szemben feltétlenül megmásíthatlan rendelkezései felől teljesen tisztában van. Így tehát jobban is a vatikánnak bizonyos követelési, melyek Poroszországnak számos millióba kerültek volna, kérésén visszautasítottak. Egyébiránt a porosz kormány egy hazpoltikájának eddigi eredményeivel teljesen meg van elégedve. További engedményeket azonban Poroszország nem fog a kurianak tenni. Minthát a vatikánban egy jövőendőbeli és pedig sokkal erősebb és esetleg végzetesebb kulturárczot nem tartanak lehetetlennek, ez okból XIII. Leó környezete bizonyos aggodalommal nézi a császárkíséretet és azt, hogy a vatikán

LEGUJABB POSTA.

— Részleges szerb kormány-válság. A szerb királynak egy a miniszterelnökhöz intézett sürgönye Milojkovics Radivoj, Krisztian Konstantin és Gyorgyevics Gyorgyét, a választási ügyben való tanácskozás végett meghívta Gleichenbergbe. A kabinetváltozásról szóló hírek alaptalanok, de Rakics pénzügyminiszter állása, a dohány monopóliumok, a karamjérvérséi társulat részleges való

L á t s z a t é s v a l ó .
(Regény öt könyvben.)
— „Aradt K 5 = 150 y” számára németből fordította : —
D E N I S E .
Második könyv.
(12 ik folytatás.)
I.
A gróf kénytelen volt szolgáinak egy részét elbocsátani, mert az uradalom alig jövedelmezett annyit, hogy az őt terhelő adóságnak kamatját és egyuttal a gróf életét fedezze. Most már tizenhét éve, hogy egyedül lakott gróf a kastélyban néhány szolgával, a kiket nem az előny, hanem a hű ragaszkodás tartott a gróf közelében. U

II.
Barátságatlan szeptemberi napon volt. Ez évben az ősz úgy látszik hamarabb akart bejönni az országba, mert a pompás nyári idő, mi eddig uralkodott, egyszerre átcsappott. Sőtét felhők kergették egymást a hideg észak-nyugati szél által hajtva és az erős nagy hőmérséklet csapdosta az épületet. Egy szöglet-zobában, melynek ablakai a parkba néztek, ült a gróf egy karszékekbe határoltúve. Dacára a tűznek, mely a kandelabóba lobogott, a gróf fázni látszott, mert lábait egy drága párduezbőr takaró fedte, a mit azonban a hosszú évek már megviseltek, és tagjait néha borzongatás tudtatta át.

Fejét kezébe temetve, morosztettu szemeit mozdulatlanul a kandelabó lángjaiba oltározta, mely még zordabb és komolyabb volt az ősi égnél is.

A teljesen megszürkült bajusz, a ritka haj, a fonyadt vonások, az összeszett alkar, aggyastyán kincézett kölesönöztek a grófnak, a ki pedig alig lehetett az ötvenesk végén. Rossz, kellemetlen gondolatok lehetettek azok, a miket most törté fejé, mert arca sokszor fájdalommal megrándult, és a keskeny összeszorított ajkak kinyíltak, hogygy félhangos szitkot ejtessenek ki. Már egy órája, hogy így ült, ama pillanattól fogva, mikor

ha a legmagasabban álló uraságok között
len közelében egy szószerűen van, a ki képe
— igazán tulsz nélkül mondom kedves gró
— a legfontosabb dolgokat is keresztül vinn
De elég bűmlatos, hogy Bodo egy látót
nem tudja magát semmiféleképpen beleé
abba a helyzetbe, melyre már születése i
teremtette, ezzel nem akarom azt mondan
hogy Bodo nem maga a loyaltás, de, ked
ves gróf, morderában oly lanyhaságot mut
szolgálat, kártársai és a legmagasabb ura
iránt, a mi csakúgy, van tұлulad minden m
téket. Azt reméltem, hogy összebarátkozi
legidősebb flammal, Farkassal, a ki ve
szolgol egy ezredben, an contraire, ő min
den pátáskodást szinte visszautasítani lát
szik. Nem gondolja kedves gróf, mily ne
hezemre esik, önnek megmondani, hogy fi
nem hasonlít atyjához sem külsejében, sem
magatartásában. Semmi lidions, semmi
lidions; nem lehet nála észrevenni ama á
tallan szöraközásokat, miknek a mi fiata
embereink aldoznak. „Tulságos sokat tanu
és gondol,” — mondá a mulkior hozzár
Schmeibling kamarás, és nekem sajnos, hely
ben kellett nagyrom és megfolyást. V
lóban kullóns, megfoghatatlan dolog
ha az ember születésére emlékezik. Enfi
fiatal barátunk helyzete, már régóta túrh
tedlen lett kártársával szemben és a

A kartársak egy véleményen vannak a felf. hogy Bodo elhamarkodta magát ebben a dologban, mert az a nevetéséges gondolat, hogy komoly szándéka lehetne — ostoba polgáriass kifejezése! — a kis páztorleány-nyal, már mégis nagyon merész, nem, e egy sértés volna. Fiatal barátunk, a kinek — hogy kikérülje a további kellemetlen es-letéseket, azt a tanácsot adiak, hogy váróssága megkezdéseig húzódjon vissza atyja kastélyába, hol majd helyre fogják állítani fejét, ma, a mint halandó, elutazott. Kedves gróf, kérem vonja őt jól kérdőre, mert félek, hogy még egy ilyen meggondolatlanság s állása toletemen tarthatatlanná lesz. Bocssáma meg, kedves barátom, jímé-letlen ösztönzéseimet és mindenekelőtt rí-vidségemet, a mit csakis nagyon megszabott időm okoz. Fogadják öszinte barátságom s részvételém szívélyes biztosítását, cher ami, ő felségének ma theaestélye lesz s nekem rengeteg a dologom — azért tehát mára a legszívesesebb üdvözlöleteket.

Votre bien affectionné
de Kattwitz Parkas.

A gróf leucogesztő karját, hevesen öszegyűrté a levelet és a földre dobta.

— Vén, kiálthatatlan piperkőcs! —
mormogá. Ismerem őket, ama részvétellez lelkeket, a kik a sajnálkozás álarca alatt

Látzat és való.

(Regény öt könyvben.)
— A „Radikális” számára németből fordította: —

DENISE.
Második könyv.
(12 ik folytatás.)

I.

A grófkéntelen volt szolgáinak egy részét elbocsátani, mert az uradalom alig jövedelmezett annyit, hogy szét terhelő adósá-
gának kamatait és egyuttal a gróf életét
fedezze. Most már tizenhét éve, hogy egye-
dül lakott gróf a kastélyban néhány szol-
gával, a kiket nem az előny, hanem a hi-
ragszoklás tartott a gróf közelében.

BUDAPESTI TŐZSDE.

Szeptember 27-én.

Pénz	Áru
M. kir. arany. adóment. 48 . . .	100 50 100 80
M. papírpénz. adóment. 58 . . .	90 90 91 20
M. vasúti k. 120 frt o. 4. (900 fe.) 58 . . .	146 50 147 50
M. v. k. 120 frt egyes dbkban . . .	146 50 147 50
M. 1869. k. el. v. a. k. (els.) adóment. 58 . . .	97 50 98 —
M. 1878. k. el. v. a. k. (els.) adóment. 58 . . .	114 50 115 50
M. 1876. k. el. aranyban (els.) adóment. 58 . . .	120 — 130 —
M. kir. nyerevény-kölesön 100 frt 50 frt drbja . . .	126 — 136 10
Tiszai és szegedi kölesön 48 . . .	126 — 126 50
M. k. földm. kövények 58 . . .	104 50 105 50
" " " " 1867. zárad. 58 . . .	104 — 105 —
M. k. földm. kövények temesi 58 . . .	104 — 105 —
" " " " 1867. zárad. 58 . . .	104 50 105 50
M. k. földm. kövények horvátb. orsz. 58 . . .	104 — 105 —
M. k. földm. kövények erdélyi 58 . . .	104 50 105 —
" " " " erdélyi jelz. arb. vk. (100 frt 58 . . .	98 50 99 50
Szabolcsmárvány. köv. (100 frt) 58 . . .	100 — 100 50
Pest var. kölesön 1870. évbeli 68 . . .	159 50 107 —
" " " " 1871. évbeli 68 . . .	107 — 109 —
Budapest f. v. 1880. kölesön 68 . . .	100 75 101 50
Budapesti bankgyes. részvén. . .	100 — 100 50
Magy. ált. hitelbank . . .	281 — 281 50
Magy. jelz. hitel. II. kib. in. elisv. . .	— — —
Magy. lesz. s. pénzváltóbank . . .	89 25 89 60

Pénz	Áru
Magy. orsz. bank részvény-társaság . . .	311 — 311 20
Osztrák hitelintézet . . .	878 — 880 —
Osztr.-magyar bank . . .	153 — 154 —
I. magyar iparbank . . .	712 — 715 —
Pesti magy. keresk. bank . . .	189 — 203 —
Bécsi bizt. társulat . . .	210 — 215 —
Bécsi élet- s. jár. bizt. társ. . .	3050 — 3075 —
Első magy. általános bizt. társ. . .	70 25 71 —
Fonctere pesti bizt. társ. . .	175 — 180 —
Magyar-franczi bizt. társ. . .	975 — 986 —
Pannónia visszb. társ. . .	525 — 528 —
Concordia malom . . .	1030 — 1040 —
Első budapesti malom . . .	242 — 244 —
Erzsébet malom . . .	525 — 530 —
Hengermalom . . .	252 — 255 —
Luiza malom . . .	353 — 355 —
Moinárok és stitók malma . . .	735 — 760 —
Pannónia malom . . .	120 — 132 —
Viktoria malom . . .	— — —
"Adria" m. tengeri hajóz. részv. t. . .	175 50 178 50
Álföld-fiumei vasút 58 . . .	— — —
Bátaszék domb-zákany vasút 58 . . .	— — —
Déli vasút 58 . . .	— — —
Eszaki vasút 58 . . .	154 50 155 50
Erdélyi vasút 58 . . .	172 50 173 50
Győr-sopron-ebenfurti vasút 58 . . .	— — —
Kassa-odergbergi vasút 48 . . .	142 — 143 —
Magyar galicziai vasút 38 . . .	160 50 161 60
M. ny. v. (szeged-grázi vasút) 58 . . .	157 60 158 —
Osztrák áll.-vasút 58 . . .	232 50 233 —
Pécsi arcsi vasút 58 . . .	— — —
Tisz-vidéki vasút 58 . . .	— — —
Osztr. dunagőzhajózási társ. 58 . . .	— — —

Pénz	Áru
Pesti közuti vaspálya . . .	383 — 384 —
Pesti közuti vasp. élvezet-jegyek . . .	110 — 215 —
Budapesti III. ker. takarék . . .	108 — 110 —
Országos központi . . .	452 — 457 —
Pesti hazai első . . .	7325 — 7525 —
Egyesült Budapest fővárosi takp. . .	452 — 455 —
Magyar ált. takarékp. részvény . . .	88 — 89 —
Alagut . . .	145 — 147 —
Általános waggon köles. társaság . . .	69 — 72 —
"Franklin"-társulat . . .	198 — 200 —
Ganz és társas. vasón. és gépgyár . . .	826 — 830 —
Geschwindt-féle szeszyár . . .	330 — 332 —
Gyapjúm. és biz. I. magyar . . .	246 — 250 —
Keresk. épülete . . .	675 — — —
Könyvnyomda "Atheneum" . . .	444 — 448 —
Pesti . . .	1070 — 1100 —
Köszvény és téglagy. (Drasche) . . .	221 — 222 —
Nemzetközi waggon-kölesön-részv. . .	59 — 60 —
Pesti építő-társaság . . .	100 — 101 —
Rimamurány-salgótarj. vasútvir. . .	171 — 172 —
Salgótarj. közszab. . .	152 — 154 —
Schlick-féle vas. és gépgyár . . .	— — —
Schlick-féle vas. és gépgy. II. kib. . .	810 — 820 —
Serföldi első magyar . . .	270 — 274 —
Serföldi közszab. . .	— — —
Sóskúti kőbánya . . .	110 — 120 —
Spodum- és esztergály . . .	104 — 106 —
Szálloda-részvén. társaság . . .	149 — 150 —
Tégla- és mészkőzető ujak . . .	— — —
Törk dohánygyár és ny. . .	25 — 255 —
Göz téglagyár kőbányái szel. nélk. . .	102 — 105 50

Pénz	Áru
M. földhitelint. papírrtók 58 . . .	102 — 103 —
" " " " 48 . . .	101 — 101 50
" " " " 48 . . .	99 50 97 —
" " " " 48 . . .	127 — 129 —
" " " " 48 . . .	102 50 103 —
" " " " 48 . . .	101 50 102 25
" " " " 48 . . .	101 50 102 —
" " " " 48 . . .	101 75 102 30
" " " " 48 . . .	99 90 100 60
" " " " 48 . . .	99 90 100 60
" " " " 48 . . .	102 — 103 —
" " " " 48 . . .	101 — 101 50
" " " " 48 . . .	101 — 101 50
" " " " 48 . . .	101 — 102 —
Albina tak. és hitelint. . .	— — —
Elsőbbségek . . .	— — —
Budapesti lánchíd . . .	104 — 105 50
Loyd- és tőzsde-épület . . .	99 50 — —
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj. . .	— — —
Osztrák vörös-kereszt-egylet . . .	17 50 18 —
Pénznek . . .	— — —
Cs. kir. arany (vert) . . .	5 73 5 78
Cs. kir. arany (kör) . . .	5 66 5 17
Osztrák magyar 8 frtos arany . . .	9 62 9 65
20 frankos arany . . .	9 62 9 66
Osztrák és magyar ezüst . . .	— — —
Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenlő. bankj. (100 márkáért) . . .	59 90 62 50
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért . . .	59 65 62 20
Amsterdam 100 hollandi frtért . . .	101 20 102 50
Paris 100 frankért . . .	50 10 50 25
Svájci pénzügy. 100 frankért . . .	50 — 50 10
London 10 font sterlingért . . .	125 10 125 40

Wert-eim-fele pénztárszekrény megvételre kerestetik.

Bővebb felvilágosítást nyújt az aradi és csanádi vasutak főpénztára.

694 1888. gazd. szám.

Arverési hirdetmény.

A város által kielejtezett papírok eladása iránt f. évi október hó 2-ik napján d. e. 11 órakor arverést tart a gazdasági szék a városban földszinti termében. Kiküldött ár 1000 forint. Az arverés eredménye a legtöbbet ígérők a leltés után azonnal, a város részére pedig csak a tanács jóváhagyása után kötelező. A legtöbbet ígérők a leltés után a tanács jóváhagyása után a megvett papírokat legkésőbb 3 nap alatt elhordatni, és a bánompénzt betudása mellett a járó összeget lefizetni. Arad sz. kir. város gazdasági székének 1888. szeptember hó 18-án tartott üléséből.

Kiadta.

Varjassy Lajos, aljegyző.

M. kir. államvasutak. Üzletvezetőség Szeged.

Pályázat.

A m. kir. államvasutak dájai pályaudvarán f. évi október 31-ik napjával megfűrésdő vendéglő üzletének bérbeadására ezennel nyilvános pályázat nyitattik.

Felhívtnak ennelfogva mindazok, kik azt bérbevenni óhajtják, hogy kellő bizonyítványokkal felszerelt és szabályszerűen belyegzett ajánlatukat jövő október hó 10-ik napjáig a m. kir. v. szegedi üzletvezetőségénél benyújtsák, melynek III-ik (forgalmi) osztályában a bérleti feltételek is megtekinthetők.

Szeged, 1888. szeptember 16-án.

Az üzletvezetőség.

697 1888. gazd. szám.

Arlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a nagykörűn épült iskola folyosójának nyílására szükséges ablakok és redők elkészítésének elvállalása iránt folyó évi október hó 2-án d. e. 10 órakor arlejtést tart.

Kiküldött ár 1360 frt. Bánompénzt letendő a kiküldött ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapírokban. Az arlejtésben részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli arlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vételnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az arlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az arlejtési feltételek a gazdasági tanácsnoknál az arlejtést megelőzőleg is megtekinthetők. Arad, sz. kir. város gazdasági székének 1888. évi szeptember hó 25-én tartott üléséből.

Kiadta:

Varjassy Lajos, aljegyző.

6728 1888. szám.

552 1-2

Arverési hirdetmény.

Közhirre tetetik, hogy a pécska-kovácskázai uradalomhoz tartozó alább felsorolt italméresi jog bérleteknek további egy évi hasznosítása végett Aradon a magy. kir. államjóságigazgatóságnál 1888. évi október hó 15-én d. e. 10 órakor felsőbb jóváhagyás fenntartásával írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli arverés fog tartani, melyre hasznbérleti kívánók 10% bánatpénzzel ellátva oly hozzáadással hivatnak meg, miszerint az arverési feltételek ezen kir. jóságigazgatóságnál megtekinthetők.

Hasznbérbe adadni fognak:

1. Battonyai italméresi jog 1888. november 1-től 1 évre . . . 16200 frt.
2. Nagy-Kamarási italméresi jog 1889. január 1-től 1 évre . . . 700 frt.
3. Kis-Királyhegyesi italméresi jog 1888. november 1-től . . . 600 frt.
4. Nagy-Majláthi italméresi jog 1888. november 1-től 1 évre 878 frt 98 kr.
5. Pitvarosi italméresi jog 1889. január 1-től 1 évre . . . 2300 frt.

Aradon, 1888. szeptember 24-én.

M. kir. államjóságigazgatóság. (Utánnyomás nem díjazatik.)

6548 888. tlkv. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. tvszék mint tkönyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy a magy. kir. kincstár végrehajtó-
nak Budeanu Juon, Budeanu Száveta, Budeanu Stéva
továbbá kiskoru Budeanu Josif, Petru és Mitru szta-
nain lakosok végrehajtást szenvedők elleni 221 frt
91 kr. tökéletesítés és járuléki iránti végrehajtási
nygyében az aradi kir. tvszék területén levő a Szt. Anna
közszéhen f. kvő 481. számú tjkvben fekvő A. I. 1.
alatti bultelek, ház és kert 629 frt becsértékben,
A. I. 1. 4. és 10. a. szántóföldek 498 frt becsértékben
foglalt ingatlanokra ez arverést 1127. frtban ezennel
megállapított kiküldött árban elrendelte, és hogy a
fennbb megjelölt ingatlanok az 1888. évi december hó
20-ik napján délelőtti 10 órakor Szt. Anna közszéhen-
nál megfűrésdő nyilvános arverésre a megállapított
kiküldött árban alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsár-
nak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz 42-ik
§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi
november 1-én 3333. szám alatt kelt igaz-
ságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy,
az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-
bályozott elismerényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1888. évi július hó 27-ikén.

A kir. tvszék mint tlkviahtóság.

1804 1888. pmoz.

Pályázati hirdetmény.

Arad sz. kir. város közönségénél az 1200 frt évi
tisztí fizetéssel kapcsolatos iskola felügyelői állás üre-
sedésbe jövén, azon tanfűria, kik ezen állást el-
nyerni óhajtják, ezennel felhívtnak, hogy pályázati
kérvényüket hozzama f. évi október hó 8-ig bemu-
tassák.

Salacz Gyula,
kir. tanácsos polgármester.

Nyomatja és kiadja az UNGERLEIDER-félekönyvnyomda Aradon.

Arlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a színház
épületben Br. Simonyi Lajosnál által az északeleti sa-
rok első emeletén bérlet 1 elsőszoba, 3 utcai szoba
1 eselészoba, konyha és kamarából álló lakának és
oldalon Suhai Jozsefnél által bérlet VI. sz. bolthelyi-
ségnek 1888 november 1-től teendő bérbeadása iránt
folyó évi november hó 1-én d. e. 10 órakor árve-
rest tart.

Az arverésben részt lehet venni szóbeli és írásbeli
ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli áraerés
megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétel-
nek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve
van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az arverési
feltételeket ismeri és elfogadja.

Az arlejtési feltételek és a költségvetés a gszda-
sági tanácsnoknál az arlejtést megelőzőleg is megte-
kinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1888. évi
auguszt hó 25-én tartott üléséből.

Kiadta:

Varjassy Lajos,
aljegyző.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak összes állo-
másein a hirdetés kifüggesztési, valamint
a könyv- és hírlapelárutási jognak, 1889
évi január hó 1-től számítandó három
évre bérbeadására, ezennel nyilvános pá-
lyázat nyitattik.

Felhívtnak a vállalkozni szándéko-
zók, hogy 50 kros bélyeggel ellátott és
jól lepecsételt ajánlataikat ezen címmel
"Ajánlat az 334488 számhoz" 1888 év i
október hó 10-én d. e. 12 óráig a m. kir.
államvasutak forgalmi szakosztályánál.
(Andrássy-ut 75. sz.) átadják, vagy pos-
tán megküldjék.

Bánatpénzt az ajánlott évi bérösszeg
5 százaléka készpénzben, vagy állami le-
tételre alkalmas értékpapírokban, legkés-
sőbb október hó 9-én déli 12 óráig a
m. kir. államvasutak budapesti főpénztá-
ránál letendő. — Az ajánlatban ennek
megtörténte megemlítendő, de a letétijegy
nem csatolandó.

A későbbben beérkező vagy bánat-
pénz nélküli ajánlatok figyelembe nem
vétetnek.

A bérleti feltételek a pályázati határ
dóig, naponként a hivatalos órák alatt
a formalmi szakosztálynál megtekinthetők
esetleg kívánatra posta útján megküld-
detnek.

Csak magyar nyelven irt ajánlatok
fogadtnak el.

Budapest, 1888 augusztus 30.

Az igazgatóság.

6950 888.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. tvszék mint tkvi hatóság közhirre-
teszi, hogy a magy. kir. adó kincstár végrehajtónak
Tyeoridn Gligor és társai vagyis mint néhar Tyeoridn
Gyula alida Julianna és néb. Tyeoridn Petru jogutódai
kurvini lakosok végrehajtást szenvedők elleni 2 1/2 frt
91/2 kr. tökéletesítés és járuléki iránti végrehajtási
nygyében az aradi kir. tvszék területén levő Ku-
vin közszéhen fekvő a 113. sz. a. tjkvben A. 1. 3.
a. bultelek és ház 168 frt becsértékben A. I. 14. alatt
felvett káposztás föld 200 frt becsértékben felvett in-
gatlankokra az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-a) és d)
pontja értelmében továbbá ugyanezon tjkvben A. 1.
2. a. felvett és 196 frt becsült szőlőre az arverést
564 frtban ezennel megállapított kiküldött árban elren-
delte, és hogy a fennbb megjelölt ingatlanokra az
1888. évi december hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor
Kurin közszéhenál megfűrésdő nyilvános arverésen
a megállapított kiküldött árban alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsár-
nak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igaz-
ságügyügy miniszeri rendelet 8-ik §-ában kije-
lölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez
letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében
a bánompénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről
kiállított szabályozott elismerényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1888. évi július hó 30-ik napján.

Az aradi kir. tvszék minttlk. hatóság.

15873 1888.

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város közönségének az 1889.
évre vonatkozó költség előirányzata, az annak
egyes tételeit felvilágosító mellékletek a tanács
és hármas bizottságnak véleményes jelentése az
1886. évi XXI. t. cz. 17. §-ának intézkedése-
képest, f. évi szeptember hó 11-ik napjaik be-
rólag a tanácssteremben közszemlére kitétetnek.
Szabadságában áll azt az adózó polgároknak
megtekinteni, és arra észrevételeiket írásban a
f. évi október hó 17-én tartandó rendes közgyű-
lés előtt 5 nappal a tanácshoz beterjeszteni.
Aradon 1888. évi szeptember hó.

Arad sz. kir. város tanácsa.

Pályázati hirdetmény.

A szentháromság szoborának Ferencz-téren a régi
szobor anyagának felhasználása mellett való felállítá-
sával kapcsolatos munkákra ezennel pályázat hirdtetik,
s mindazok, a kik a munkálata vállalkozni hajlandók,
felhívtnak, hogy a felállításra vonatkozó részlete-
ket és költségelőirányzatot f. évi november hó 1-ig
a polgármesteri hivatalhoz nyújtsák be, hol a kifel-
ránt szükséges felvilágosításokat is megkaphtják.

Aradon, a szentháromság szobor építő bizottságának
1888. évi szeptember hó 5-én tartott üléséből.

Kiadta:

Hoffbauer Lajos s. k.
bizottsági jegyző.